

Sønderborg Kvinde- & Krisecenter

25 år's jubilæum
1984-2009

”Det er da et sjovt hus”

udtrykte et barn på krisecentret

Det tog centrets ledelse til sig og gjorde det til en vision at gøre huset endnu sjovere.

”Undreviser” og filosof John Engelbrecht hjalp med at inspirere til ”projekt det sjove hus” ved et hel-dagsseminar for alle medlemmer af kvindeforeningen i 2005 – dét var i hvert fald en rigtig sjov dag, hvor der blev grinet meget.

I forbindelse med udgivelse af nærværende 25 års jubilæumsskrift har JE bidraget med små sjove, finurlige og kloge aforismer om livet.

Disse aforismer er gengivet rundt omkring i bladet, hvor de er underskrevet med signaturen J.E.

*John Engelbrecht, Vejle
– ”undreviser”, filosof og
drivtømmerkunstner.*

Indhold

Det sjove hus	5
Ruth Malle - Centerleder	6
Børnetegninger	9
Husregler før	10
Husregler nu	11
Respekt	12
Fra den første koordineringsbog	13
Ulla - græsrod (foreningens spæde start)	14
Rummelighed	17
Etnisk dansk bruger	18
Anden etnisk bruger	20
Humor	21
Ansvarlighed	22
Jørn Lehmann Petersen - Viceborgmester	24
Tilsynsfaggruppen	26
Tina - frivillig krisevagt	28
Indlevelse	31
H.K.H. Kronprinsesse Mary	32
Børn har ret til	34
Myter og sandheder	35
Fra gæstebogen	36
Kvindeprisen 2009	38
Mark Twain	39
Vision	40
Formålsparagraf	41

For- og bagside: "Kvindeliv" af Vibeke Fonnesberg.

---

*Hold ud, hold ved,
hold af, hold om,
hold mund eller – hold op!*
J.E.

Kom kun indenfor i

”det sjove hus” !

”Det sjove hus” på Agervang 5, er noget ganske specielt. Det er et hus for kvinder og børn, hvor de har mulighed for at bearbejde og at være:

Kreative
Resistente
Ihærdige
Spontane
Energiske

Ruth Malle

Centerleder

Skal dette indlæg handle om mit møde gennem 18 år med iturevne kvinder og deres børn? Eller skal det handle om det gamle hus med råd, svamp og rotter – et refugium, der politisk set var godt nok til kvinder og børn? Eller skal det handle om det at være leder for få ansatte og 100 frivillige? Eller måske det skal handle om en troværdig og levende bestyrelse? Eller om:

- Børnegruppen?
- Vagtgrupperne?
- Dagholdet?
- Udslusningsgruppen?
- PRgruppen?
- Jubilæumsgruppen?
- Diversegruppen?

Næh - jeg tænker, det skal handle om fondssøgning, økonomi, statistik, politi, velfærdsministerium! Nåh, - er det nu for kedeligt? Jamen hva` så med hjemmesiden? Nå ja selvfølgelig- centret arbejder jo efter princippet "hjælp til selvhjælp", så jeg henviser til: **www.kvindekrisecenter.dk** – den linker jo videre til Tilbudsportalen, Kvindedagen, Brandmyndigheder, Arbejdstilsynet, Fagcenter Sundhed, Sønderborg kommune og ∞. Uendelig blev verden, da centret for 15 år siden fik netadgang! Måske jeg skal fortælle om synergi? – Det mentalhygiejniske samarbejde med uendelige herlige partnere i frivilligt såvel som offentligt regi? – Nåh er der ikke nok spalteplads hertil? Så er der vel heller ikke plads til at skrive om WHO`s mål vedr. sundhed for alle og retten til det gode liv? Så ikke noget om et liv uden vold og uden omsorgssvigt!

Hva´ så med et par ord om centrets politik for ernæring, hygiejne, rygning, alkohol og stoffer? Hva´? – er det allerede blevet oldnordisk tale? Jamen, - så tager jeg fat på finanskrisen! Nåh nej, - centret har jo ingen aktier, og hvidvaskning har jeg ikke udviklet hjernefiler til. Måske skal jeg skrive om kunst, drømme og kriser? En lakrids? – ja tak! og lidt grøn te vil også gøre underværker i dette skrivi.

Jeg spørger undersøgende, om han mon keder sig - "nej" svarer drengen - "det kan man da ikke i dette hus".

Næh - I kan høre om drengen på 12 år. Han står i baggangen og kigger afventende ud i haven. Jeg spørger undersøgende, om han mon keder sig - "nej" svarer drengen - "det kan man da ikke i dette hus". – Nej, jeg vil fortælle om assimilation. Om drengen på 5 år af russisk afstamning som i løbet af forbløffende kort tid taler sønderjysk - især udtrykker han altid et syngende Mojn.

Nysgerrigt spørger jeg knægten, hvordan han bærer sig ad med at udtale så flot et Mojn.

Knægten oplyser mig belærende om, at jeg endelig ikke må pille bussemænd ud - de skal blive siddende oppe i næsen.

Nej, – nu ved jeg det - jeg vil fortælle om et seminar for landets 40 kvindekrisecentre med ca. 250 deltagere, som Sønderborg havde arrangeret. Ganske få sønderjyder var tilstede.

Efter middagen spørger vor sønderjyske toastmaster om alle er sat, - hvortil det lyder som i kor - "ja, vi sidder godt".

Nej, jeg tror, jeg vil fortælle om flytningen fra det meget lille hus på Løkken til dette store hus på Agervang. Efter en hårrejsende knokkelflytning er det blevet sen aften. Med fra det lille hus er 2 kvinder og deres børn. Børnene er faldet omkuld, fuld af nye indtryk - også drengen, der synes, at mors øjne er smukke som diamanter. Og nu kan jeg simpelthen ikke finde "mine" to kvinder. El er endnu ikke tilsluttet - huset er mørklagt i 4 etager. Søgende og famlende bevæger jeg mig rundt – oppe og nede – da jeg hører lyde fra 3. etage – og hvilke lyde! Det er latter – hulkende latter fra "mine" bortkomne kvinder. – Dødtrætte sidder de på gulvet

i hver deres ende af 3. etage og hulker af latter. De synes, det er morsomt med dette totalt mørklagte kæmpe hus, hvor møbler intet fylder, hvor der er plads til at være i hver sin stue uden at blive set af den anden. – Således skabte "mine" 2 bortkomne kvinder fundamentet for udviklingen af "det sjove hus".

Nej - nu ved jeg, hvad dette lille indlæg skal omhandle. For 20 år siden var det almindelig kultur at fnise af kvinder, der viste social ansvarlighed ved at arbejde frivilligt på et kvindekrisecenter.

– Når nogen i dag fortæller det samme, er det almindelig kultur at blive mødt med en alvorlighed og interesse og ordene – *"det vil jeg også gerne, når jeg får tid og overskud"*.

Næh - nu ved jeg, hvad jeg vil skrive – *"tak til lige dig, der gør det så sjovt for mig at være."*

***"Tak til dig,
der gør det så sjovt
for mig at være."***

Børnetegninger

Dreng 7 år :
*"Hej gamle -
jeg har bestemt
ikke savnet dig!"*

Husregler – før

KVINDEKRISECENTER / KVINDHUSFORENING
I SØNDERBORG
LØKKEN 14 - TLF (04)420528

1. Hjemkomst tidspunkt for husets beboere er hverdage kl. 24.00, lørdage kl. 02.00.
2. Morgenmøder afholdes hver dag kl. 09.00.
Deltagerne på disse møder er beboerne, ATP-personerne og evt. vagter.
3. Vagterne har kun adgang til beboernes værelser ved nødvendige gøremål.
4. Når du ankommer til huset, skal du fortælle vagten, hvem du er og hvad du skal lave i huset.
5. Spiritus (eller anden form for påvirkning) tolereres kun ved førstegangs henvendelser. Kommer en beboer gentagne gange hjem i beruset tilstand, bliver vedkommende forment adgang til huset.

Husregler – nu

Uddrag af Beboerhåndbog

- Bomiljøet er alkohol, hash og stoffrit.
Indtagelse af alkohol, hash og narkotika medfører påbud om øjeblikkelig afrejse.
- Der ryges kun i "HENRY" og i den lukkede gårdhave. Rygning andre steder medfører påbud om øjeblikkelig afrejse.
- Al medicin skal opbevares aflåst i vagtsoverummet af hensyn til børns frie færdsel og sikkerhed.
- Tyggegummi er forbudt overalt på centrets område.
- Når du spiser eller drikker, foregår det KUN siddende i spisestuen eller i køkkenet.
- Hus- / kæledyr må ikke bo i centret.
- Giv besked til aftenens kok, hvis du/I ikke er "hjemme" til aftensmad.
- Dine gæster er velkomne. Dog kan den person, som er medvirkende årsag til at der søges ly her, ALDRIG få adgang til centret.
- Udøvelse af fysisk og/eller psykisk vold medfører øjeblikkelig afrejse.
- Børn (ikke teenagere) skal være på jeres familieværelse kl. 20 - dog kl. 21 på fredage/lørdage.
- Af sikkerhedsmæssige årsager er det kun krisemedarbejdere, der svarer kontortelefon og døropkald.

Respekt

Citat fra centrets værdisæt

**”Vi støtter
og bakker op om hinanden”**

Fra den første

koordineringsbog

12.12.1984:

Da der er konstateret lopper her i huset, har vi i dag købt 3 strips, placeret én i stuen, én i mellemgangen til værelserne, hvorfor dørene til værelserne bør være åbne i dagtimerne. Vi har samtidig købt mygespray, som vagterne kan bruge, inden de går hjem, til ben og fodtøj. Dette skulle forhindre os i at bringe lopperne med os.

24.6.1985:

Efter aftale med aftenvagten var beboerne taget ud at sejle med spritbåden efterladende 3 spædbørn. Aftalen var, at de skulle være hjemme, inden nattevagten kom. En kom hjem kl. 22.40. Kl. 23.40 blev der ringet til Misses Kro efter de andre, der dukkede op kl. 0.20. Nattevagten mener ikke, at vagterne fremover skal passe børn, når beboerne ikke kan holde aftalerne.

Kl. 23.40 blev der ringet til Misses Kro efter de andre...

Ulla

Græsrod

Foreningens spæde start

Der var engang en gruppe piger på selvforsvarskursus. Disse 8 snakkede meget om voldsramte kvinder og deres situation. Det er 26 år siden, de arrangerede en debataften på Sønderborgshus med tanken om et krisecenter.

Ulla var med dengang og bakkede ideen op. Hun underviser i psykiatri på sygeplejeskolen, har haft med socialt udsatte mennesker at gøre og måtte konstatere, når en kvinde igen var indlagt på sygehuset p. g. a. en voldelig ægtemand, »de får større gavn af at komme på krisecenter«, siger Ulla, som

har været støttemedlem i mange, mange år.

”Det balancerede, trods alt.”

Mindes ikke vi gik tiggergang

Hun husker de to vigtigste elementer af husets ånd: at huset skulle køres med frivillige og pengene til driften skulle hentes via fonde. »I starten var det ikke svært, men

efterhånden dukkede jo flere krisecentre op. Jeg mindes ikke vi gik tiggergang. Det balancerede, trods alt.«

Pengene blev skaffet f. eks ved foredrag, frivillige raslede med pengebøssen, håndværkere sponsorerede deres arbejdstid. Og »vores mænd var gode til at give en hånd med«, smiler Ulla.

Ulla roser arbejdet dengang som »utrolig fantastisk« bl. a. fordi de frivillige på Løkken afholdt landsmøde på statsskolen, »vi sørgede for alt dengang.« På en måde er Ulla stolt, »fordi vi var de første i Sønderjylland. Vi har

hjulpet Aabenraa, havde et tæt samarbejde med Esbjerg. Jo! når du får noget til at fungere, kan du være stolt.«

... fordi vi var de første i Sønderjylland.

Ulla mindes det »gode sammenhold, konflikter tog vi op med det samme, det rensede luften. Der var ingen intriger. Det er vigtigt at stå sammen. Det gælder handlinger, ikke det man tror på.« I dag synes hun, at alt er institutionaliseret med en fast struktur, bestemt ikke noget hun brød sig om dengang. »Man ved jo, at det, som bliver bygget op af frivillige, en dag vil blive institutionaliseret.

Men det var ikke var min kop te. Så gik jeg, men slog ikke med døren. Det var en fri arbejdsplads, nu blev den hierarkisk struktureret. Det accepterede jeg men kunne bare ikke rumme det længere«, siger Ulla.

Ulla er en græsrodkvinde, har ligesindede fra dengang, 2 grupper kvinder, som mødes siden etableringen af krisecentret, »for at få ro til andre som holder livet ud«, og hun er ikke til at slå ud, selvom det sker, »at kvinder vender tilbage. De går først, når de er parate. Når de har truffet en beslutning, kan du se det på dem, hele deres krop vokser. Derfor er de frivilliges indsats aldrig forgæves.«

"De går først, når de er parate!"

Den lette vej har ingen lære.

Det har derimod den svære.

J.E.

Rummelighed

Citat fra centrets værdisæt

**"Vi har den tid,
voldsramte kvinder og deres børn
har brug for."**

Etnisk dansk bruger

Anonym bruger med 2 børn

Modelfoto

”Der blev snakket om døden, fordi risikoen var tilstede.”

Alle i omgangskredsen vidste og ved, hvad der foregik under mit ophold – det var absolut ikke tabuiseret!

Jeg kom til centret ved hjælp af en kollega på min arbejdsplads – jeg vidste godt, at centret var der, men havde aldrig selv forholdt mig til ”Huset”.

I huset hjalp de mig med alt omkring økonomi, advokat, politi, arbejdsplads, børnenes hverdag, praktiske ting med mere.

Den største hjælp vi modtog, var psykologhjælpen til både børnene og mig! Den blev ”lige så stille listet ind uden fordomme men med forståelse”. Der blev snakket om angsten og døden, da risikoen var til stede. De forskellige trin i krisen kunne man så dele med husets personale, de frivillige og med min arbejdsplads - og jeg blev bygget op trin for trin. Psykologen hjalp mig til at genvinde

min styrke og der var ikke en dag, hvor jeg stod alene i krisen.

”Jeg fortrænger det ikke, men har lært at leve med forhistorien!”

Huset var lidt som et kollektiv, hvor man skulle tage hensyn til andre og have et fælles ansvar for, at hverdagene forløb som i et hjem (f.eks. gå på arbejde, smøre madpakker osv.). De fysiske rammer er flotte og farverige, så de udstråler en masse glæde og varme, som giver energi til både børn og voksne i dagligdagen.

Huset er meget børnevenligt og mine børn havde da legekammerater med ”hjem”!

**”Når mor ikke er bange,
er vi heller ikke bange!”**

Mine børn har haft en god oplevelse, idet de vidste, at i huset var

der ro og sikkerhed! "Når mor ikke er bange, er vi heller ikke bange!"

De er i dag to stærke børn med masser af kompetencer, fagligt og socialt.

Ruth og Hannah udstråler roen i huset, og at de mange frivillige er

så forskellige, er til gavn for både børnene og kvinderne.

"Jeg lever et normalt liv i dag og sover roligt hver nat!"

"Jeg lever - og kærligheden trives i bedste velgående!"

***"Jeg lever et normalt liv i dag
og sover roligt hver nat!"***

Anden etnisk bruger

Anonym bruger med 2 børn

Modelfoto

Jeg kom til kvindekrisecentret med hjælp fra politiet.

På centret fik jeg hjælp til at snakke med de offentlige instanser, som kunne hjælpe mig til at klare flere ting helt selv.

Huset havde flotte værelser, som kunne gøre hverdagene gode og lettere at gennemleve. Hverdagene var stille og rolige, og vi var glade for at være der – især mine børn! "Centret gav mig tid til at tænke i ro og fred!"

De frivillige på centret var søde, og for mig var det godt at møde nye mennesker, som kunne forstå min situation!

Jeg er så glad, fordi jeg kom på centret, fik hjælp, kom videre og fortsat får hjælp.

I dag er jeg glad for min familie, min lejlighed og mit arbejde. Jeg flygtede fra mit land for at komme i sikkerhed, så jeg føler mig heldig! "Kvindecentret er et fint hus, som gav mig min frihed tilbage!"

"Jeg fik tid til at tænke i ro og fred"

Humor

Citat fra centrets værdisæt

**“Vi har plads til glæden
midt i krisen.”**

Ansvarlighed

Citat fra centrets værdisæt

"Vi har fokus på løbende dygtiggørelse gennem kurser og efteruddannelse."

---

*Vi er jo egentlig sat her på jorden
for at hjælpe hinanden.
Men jeg gad nok vide, hvad alle
de andre går og laver!*

J.E.

Jørn Lehmann Petersen

Viceborgmester og Formand for Børn og Uddannelse

Tillykke med Krisecentrets jubilæum – og tak!

Enhver virksomhed, uanset om det er en offentlig eller en privat virksomhed, skal have en revisor. Sådan var det også for mig, da jeg tilbage i 90'erne var selvstændig erhvervsdrivende indenfor kabel TV, data og telefoni branchen.

Efter aftale med en samarbejdspartner fik jeg ved lidt af en tilfældighed kontakt til en statsautoriseret revisor fra Ålborg. Én af de dyre af slagsen, men absolut også én med både indhold, kvalitet og medmenneskelige holdninger. Gennem sine meget kraftige hornbriller havde han et sikkert blik for, hvad der var reelt, værdigt og fornuftigt...

Det simple værktøj er en vurdering af omgangstonen mellem medarbejdere, ...

Én af de første ting, han lærte mig, var at vurdere trivslen og dermed overlevelsessevnen i enhver

organisation. Hans påstand var, at enhver med få spørgsmål og en vandretur gennem en virksomhed lynhurtigt kunne afklare, om det er en sund virksomhed med trivsel blandt medarbejderne, eller om der er krise i organisationen og retning mod den endelige konkurs.

Det simple værktøj er en vurdering af omgangstonen mellem medarbejdere, holdningen til virksomhedens kunder, udsmykningen i lokalerne, respekt for den enkelte, modtagelse af gæster, omverdenens opfattelse af virksomheden, respons, øjenkontakt og tonefald i samtaler – alt sammen noget, der relaterer til medmenneskeligt samvær.

I de år jeg har haft kontakt til krisecentret, har jeg konsekvent oplevet de bedste positive facetter af det beskrevne værktøj. Uanset hvornår der inviteres, om det er til åbent hus, julekomsammen, centrets fødselsdage eller lignen-

de, så modtages vi med varme og nærvær af medarbejdere, frivillige og ledelse. I den daglige omtale af centret oplever vi det samme. Men det bedste er, når brugerne får samme oplevelse. Ingen glæde kan være større, end at opleve et forurettet barns strålende øjne eller en mors tryghed, når de begge mærker den varme og menneskelighed, de mødes af på centret. Oplevelser, der for os andre er en naturlig del af hverdagen, som desværre for mange, er en fjern uopnåelig verden.

***Og vi har brug for jer!
Derfor en stor og inderlig tak
for indsatsen.***

Netop derfor er krisecentrets funktion så vigtig. I er der, når verden styrter sammen for kvinder og børn, når alt andet svigter. Og vi har brug for jer! Derfor en stor og inderlig tak for indsatsen – og hold fast fremover. Vi får desværre fortsat brug for jer!

Tilsynsfaggruppen

Fagcenter Sundhed og Handicap, Sdbg. Kommune

Luftballoner - refleksionen over vores besøg hos jer

Tilsynsfaggruppen består af:

- Thomas Lund Sørensen, Afdelingsleder Drift- og implementering
- Jytte Bech, Kommunallæge
- Marianne Gaasvig, Ledende sundhedsplejerske
- Rikke Lange, Frivillighedskonsulent
- Sigrun Frank, Sagsbehandler i familieafdelingen
- Ulla Lyskjær, Hygiejnekonsulent

Det er fortryllende at komme ind i børnenes legerum, hvor luftballonerne flyver i rummet. I luftballonen kan man flyve højt og se det hele lidt fra oven, nyde synet af de små ting på jorden - ingen støj og kun vinden er medbestemmende over retningen.

Sådan må det være/føles at besøge krisecentret, at være beskyttet og omgivet af et personale som styrer sikkert frem til et bestemmelsessted, lige som en ballonskipper.

”... der kan tilføjes, at vi oplever en åbenhed, interesse og imødekommenhed med et bord dækket med alverdens lækkerier”.

... imødekommenhed med et bord dækket med alverdens lækkerier

---

*Hvis du kun står på hovedet
for alle andre,
så kommer du aldrig
til at stå på egne ben.*

J.E.

Tina

Frivillig krisevagt

Det er et godt sted

»Det kan jo også ske for mig selv, så vil det være godt, at andre har tid til mig i denne situation« siger Tina. Det er hendes begrundelse for, at hun meldte sig som frivillig krisevagt på kvindekrisecentret for 2 år siden. Selve huset har hun lært at kende under uddannelsen til pædagog. »Men dengang havde jeg ikke tid.«

Mellem to og fire gange om måneden er hun i huset. Hun kan lide at være der: »Det er ånden i huset, en god atmosfære. Jeg er glad for at være der. Uden at det lyder mærkeligt, men der er hyggeligt. Og huset er en udfordring.«

”...det betyder at du ikke må græde ved siden af en, - du jo kommer for at hjælpe!”

Efter hendes erfaringer kræver det frivillige arbejde – uden at være en betingelse – 300 procent empati dvs. indfølelse og med-

følelse. »Og det betyder at du ikke må græde ved siden af en, fordi du jo kommer for at hjælpe.«

”Man bliver så glad, når man ser, hvor godt det går.”

»Lad være med at tage tingene med hjem, det kan du ikke bruge til noget. Du skal have overskud til dig selv, rumme andre, have forståelse for dem. Og du skal være troværdig.«

Tina får megen glæde tilbage. »Du finder ud af at være noget for nogen, at hjælpe andre, ligesom andre har hjulpet mig”, hentyder den 36-årige til sin egen, ikke altid nemme livssituation.

Tina synes også, at den gode atmosfære i huset bidrager til den udvikling, hun kan se hos mange beboere, når de efter nogle måneders ophold vender tilbage til deres »egen” lejlighed og måske

et arbejde. De bestemmer selv nu. Man bliver så glad, når man ser, hvor godt det går. Når det går dårligt, ved de jo, hvor de kan få hjælp.«

Tina indrømmer, at hun bliver berørt, »selvfølgelig, men der er ingen steder at få hjælp ellers.«

»Jeg tror heller ikke, at krisecentre vil blive overflødige en dag. Det offentlige kan ikke magte den opgave alene«, er Tina sikker på.

---

*Den, der bider fra sig,
har måske måttet bide
meget i sig.*

J.E.

Indlevelse

Citat fra centrets værdisæt

**”Vi tilbyder trygge rammer
til voldsramte kvinder og deres børn.”**

H.K.H. Kronprinsesse Mary

Uddrag fra www.maryfonden.dk

Et af Mary Fondens projekter handler om "Vold i hjemmet", hvor de ønsker:

- at skabe og deltage i en debat om vold i hjemmet, så det ikke alene er den pågældende families problem, men derimod et fælles anliggende
- at slå fast, at vold aldrig er acceptabel, og at vold aldrig kan retfærdiggøres

Rygsække til børn på krisecentre

Rygsækkene vil blive givet til de udsatte børn, så snart de ankommer på et krisecenter. Erfaring viser, at 50 pct. af de børn, der ankommer til krisecentre, rent faktisk kommer uden at have medbragt noget hjemmefra.

Rygsækkene er tilpasset både køn og fire forskellige alderstrin. For nogle aldersgrupper spiller en dagbog en meget væsentlig rolle i børnenes evne til at få formuleret situationen for at komme godt og trygt ud på den anden side, mens andre alderstrin har større behov for den form for tryghed, som f.eks. en bamse kan give. Fælles

for alle rygsækkene er, at de udover nogle helt basale og praktiske ting inkluderer forskelligt legetøj fra LEGO, bøger, bamser m.m.

"Jeg tror, det ligger naturligt i os alle at frygte ikke at høre til. Vi har alle behov for at føle os som en værdifuld del af et fællesskab. Alle har en ret til at høre til, og det er grundlaget for Mary Fonden".

"Jeg har altid haft meget svært ved at se på mennesker, der er ude på kanten. I det hele taget mennesker, der står udenfor og kigger ind. Jeg føler meget stærkt for, at alle har en ret til at høre til".

"Ser vi hvilke mennesker, der lever i social isolation, er voldsramte kvinder og børn en meget udsat gruppe. Derfor har vi med netop dette indsatsområde direkte fat i Mary Fondens inderste kerne: Alle har ret til at høre til!"

Foto: Karin Riggelsen

*”Jeg har altid haft meget svært ved
at se på mennesker,
der er ude på kanten.*

*I det hele taget mennesker,
der står udenfor og kigger ind.*

*Jeg føler meget stærkt for,
at alle har en ret til at høre til”.*

Børn har ret til...

Uddrag af børnenes velkomstbog

- at få snakket deres egen og deres families voldshistorie igennem
- at vide, at der findes andre familier med vold
- at erfare, at vold ikke skal være en hemmelighed
- at blive beskyttet mod at skulle høre på voksnes voldshistorie
- egne steder at være: børnerum, legerum m.m.
- at have kammerater på besøg
- gode oplevelser mens de bor på et krisecenter
- at have tilknytning til krisecenter efter afrejse
- at få personlig støtte til deres krise/problem
- at være børn og til at vide, at børn kan stole på voksne
- at blive forberedt på deres positive og negative følelser over for moderen/faderen
- at få hjælp til at få etableret et ordentligt samkvem med faderen

Myter og sandheder

Myte: "Hun flytter jo bare hjem til manden igen!"

Sandhed: Set over en femårig periode (2003 - 2007) boede der på krisecentret i alt 187 kvinder. 53 flyttede hjem til manden igen, mens 134 flyttede for sig selv.

Myte: "De fleste på krisecentret er fra de muslimske lande!"

Sandhed: Ud af de 187 kvinder (2003 - 2007) kom de 132 fra et nordisk land.

Myte: "Det er altid kvinderne, det går ud over!"

Sandhed: Set over en femårig periode (2004 - 2008) havde krisecenteret 58 henvendelser fra mænd!

Fra gæstebogen

Skrevet af brugere

Jeg/vi vil gerne sige TAK, fordi I tog imod os med åbne arme. Det har givet os et spark i den rigtige retning. Det er et rigtig hyggeligt hus.

Beboer i 2009

Tak for et dejligt ophold når nu min situation var, som den var. Jeg fik fred og ro til at tænke, fik hjælp til praktiske ting. Der var tid til en god snak, og I tog jer alle kærligt af mine 2 drenge. Det har næsten været som en ferie. Det er dejligt at vide, at der er sådan nogle gode steder i Danmark. Måske ses vi igen men da kun for et besøg.

KH beboer i 2001

"Det har næsten været som en ferie."

Kære alle i dette smukke hjem!

Tusind tak for 4 måneder med op- og nedture for mit vedkommende. Især tak for jeres evne til altid at få mig til at bibeholde følelsen af at være noget og at blive holdt af. Også for jeres hjælp med det rent praktiske såvel som det menneskelige. Jeg har følt tryghed, jeg har fået råd og støtte og hjertevarme, og det endda i så hjemlige omgivelser. Jeg er blevet mobbet (for sjov), og jeg er blevet båret nænsomt igennem svære tider. Dette ophold vil være i mine tanker i gode som i dårlige tider fremover.

KH beboer i 2004

***"Jeg er blevet
"mobbet" ..."***

Kvindeprisen 2009

8.3.2009 blev Kvindekomiteens pris tildelt det frivillige arbejde på Sønderborg Kvinde- & Krisecenter

*Skulptur udført af
Annemette Klit*

Mark Twain

---

*Hvad ville menneskene være
uden kvinder?*

Sjældne

- meget sjældne !

Vision

Citat fra centrets værdisæt

"Vi yder hjælp til selvhjælp."

Formålsparagraf

Foreningen har til formål, at virke for voldsramte (samlivsvold) kvinder i krise og deres medfølgende børn:

- stk. 1 At tilbyde voldsramte kvinder i krise og deres medfølgende børn krisehjælp og midlertidigt husly døgnet rundt.
- stk. 2 At den voldsramte kvinde i krise støttes gennem hjælp til selvhjælp.
- stk. 3 At arbejde på såvel et individuelt som et samfundsmæssigt plan for derigennem, at gøre voldsramte kvinder i krise opmærksomme på rettigheder, muligheder og forpligtelser.
- stk. 4 At sprede viden og erfaring for at samfundsforholdene ændres til fordel for voldsramte kvinder i krise og deres børn.
- stk. 5 At give voldsramte kvinder i krise og deres børn mulighed for kulturelle, sociale og kreative udfoldelser.

Agervang 5
DK - 6400 Sønderborg
74 42 05 28

www.kvindekrisecenter.dk
kkc@kvindekrisecenter.dk

---

*Den, der lukker sig inde,
lukker sig ude.
Og så er det udelukket
at være inderlig.
J.E.*

”Kvindeliv”

Maleri af Vibeke Fønnesberg

Gave fra Kvindeforeningen til
Sønderborg Kvinde- & Krisecenter.

Vibeke Fønnesberg er uddannet maler og billedhugger og har fra tid til anden haft kontakt med Sønderborg Kvinde- & Krisecenter.

Mange kvinder på krisecentret har stiftet bekendtskab med Vibekes portrættering og her erfarede, hvorledes Vibekes kunstneriske udtryk har/kan have terapeutisk virkning.

Det var derfor ikke svært, at vælge Vibeke til at stå for Kvindeforeningens gave til Krisecentret.